

London	9,000.000	38.000	Rim	900.000	5.000
Paris	4,000.000	28.000	Njujork	6,000.000	60.000
Berlin	4,000.000	24.000	Čikago	4,000.000	40.000
Hamburg	2,000.000	20.000	Rio de Janeiro	1,000.000	8.000
Amsterdam	1,000.000	3.500	Buenos Aires	1,500.000	6.000
Wien	1,500.000	15.000	Tokio	1,500.000	5.000

St. Peter pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo dne 8. julija bo prejel sveto mašniško posvečenje naš rojak pater Gabriel Škof. Istega dne popoldne ob pol treh ga bomo sprejeli in pozdravili. Naslednjo nedeljo pa bo zapel v naši župni cerkvi prvo sveto mašo, pred katero bo imel salvnostno pridigo lavantinski stolni prošt mil. g. dr. Maks Vraber. Drugo sveto mašo pa bo opravil novomašnik v prenovljeni kapeli Matere božje na Metavskem hribu. — Sadna letina ne bo takšna, kot smo jo pričakovali, pač pa bo sadje lepo in bode tudi preje dozorelo. No, da bi le cene bile primerne, saj denarja nam vedno primanjkuje. Tudi vinogradi kažejo znatno bolje kot pretečeno leto. Pa seveda sedaj je še vse v božjih rokah. Pa upamo, da bomo ob trgatvi ob napolnjenih sodih zadovoljni!

St. Peter pri Mariboru. Kapelica Matere božje na Metavskem hribu, ki je bila postavljena leta 1849 in ki je bila potrebna temeljitega popravila, je sedaj vsa nova od znotraj in od zunaj. Ob priliki nove svete maše patra Gabriela Škofa bo slovesno blagoslovljena ter bo novomašnik v kapelici opravil svojo drugo sveto mašo. Kapelica ima mašno dovoljenje, katero je kapelici pridobil nekdanji zaslužni šentpeterski župnik Marko Glaser, iskren prijatelj velikega škofa Antona Martina Slomška, ter je zelo verjetno, da je to kapelico obiskal in kmetijski dom pod vznožjem kapele v družbi Glaserjevi sam škof dr. Anton Martin Slomšek. Kapelica stoji na prijaznem hribočku, od katerega je prelep razgled tja daleč po Dravskem polju in zvončka mili glas dan za dnem vabi in opominja šentpeterčane in sosede iz Dravskega polja, naj ne pozabijo na Boga in da živijo Bogu dopadljivo življenje!

Spodnja Sv. Kungota. K večnemu počitku smo položili v hladni grob dne 22. junija Ano Vezjak, rojena Herga, v 72. letu. Rajna je bila dobra krščanska mati. Vzgojila je pet otrok, štiri hčerke in enega sina, od katerih že hčerka Marija počiva s svojo materjo. Zahvaljujemo se gospodu župniku, sorodnikom in sosedom, ki so rajno spremljali na njeni zadnji poti. Naj ji bo lahka domača zemlja! Na sedmini se je nabralo 50 Din za popravo cerkve sv. Jožefa v Studencih.

Jarenina. Kakor strela z jasnega neba nas je v sredo dne 27. junija zadela novica, da Šumenjakovega Jožeta ni več med živimi. Vzdrhtela so srca njegovih prijateljev in sodelavcev, žalost in tesnoba sta nas objeli. Ni smo se še mogli jasno zavedati izgube, ki nas je zadela, le eno smo vedeli, da smo z dragim Jožetom izgubili veliko, zelo veliko. V hodoče šele bomo spoznali, kaj je bil Jože našemu Katoliškemu prosvetnemu društvu in kaj je storil zanj. Sodeloval je pri bivšem Orlu, pri Katoliškem prosvetnem društvu in zadnji čas tudi pri fantovski Katoliški akciji. Ko smo pred 5 leti začeli zidati naš Društveni dom, je bil pokojni Jože prvi, ki je pomagal pri delu. Od zore do mraka je delal s svojim očtom in bratom Martinom in mirno lahko tr-

dimo: če bi ne bilo Šumenjakove družine, bi Jareninčani še ne imeli Društvenega doma! Že v njegovi naravi je bilo, da je izvršil vsako najtežjo nalogo z uspehom. Če smo pri našem odru ali prireditvah kaj rabili, smo rekli: to bo Jože napravil. In v resnici smo se lahko zanesli nanj. Umevno je, da je njegova smrt napravila v naših katoliških vrstah veliko vrzel in da ga bomo zelo težko pogrešali. Veličasten pogreb na praznik sv. Petra in Pavla je pokazal, koliko prijateljev da je imel. Štirje duhovniki so ga spremljali: mil. g. kanonik Josip Čížek, g. monsignor Vreže, jareninski rojak g. Gusti Šparl in g. kaplan Pankracij Poteko. Pri cerkvi se je s krasnimi besedami poslovil od njega mil. g. kanonik, ki je med drugim omenil, da je bil rajni nad deset let član bratovščine III. reda, kar je redkost pri fantih. Na pokopališču se je poslovil od njega g. Mirko Geratič v imenu škofijskega vodstva Katoliške akcije, č. g. kaplan v imenu jareninske Katoliške akcije in g. F. Hanžič od Sv. Jakoba v Slovenskih goricah v imenu tamošnjih akcijonafsev, nakar mu je zapel domači pevski zbor, nato pa še šentjakobski pod vodstvom g. Pikota. Kot Jožetovi prijatelji se zahvaljujemo č. duhovščini, obema pevskega zboroma in vsem, ki so spremljali dragega Joškota na zadnji poti!

Sv. Barbara v Slovenskih goricah. Zgubili smo dne 26. junija vrlo kmetico Barbaro Petek rojeno Slanič, ki je bila obče spoštovana in priljubljena vsled svojih lepih lastnosti, dobrotljivosti, izvanredne delavnosti in izborne gospodinjice. Za njo žaluje blagi mož Alojz in blagovzgojeni hčerki Micika in Tonika, kakor tudi obe sestri in brat Martin v Brežicah. Blagopokojno spremljajo dobra dela in vroče molitve pred božji prestol, kjer naj uživa nebeško plačilo za vsa dobra dela in velike skrbi na tem svetu!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Pri nas je za večno zatisnil svoje trudne oči blagi kmet Jakob Gomilšek dne 12. junija. Uredil je svoje posestvo v plodonosno kmetijo in oskrbel svojim 4 otrokom lepe domačije, ki plakajo z dobro materjo za preljubim očetom. Vsi domačini smo očeta Gomilška radi imeli vsled njegove ljudečnosti, delavnosti in poštenosti. Začetkom svetovne vojne je zgubil vrliga sina Jakoba na Ruskem, kar ga je bridko bolelo in materine oči so se kopale v težkih solzah. Zlati Jakob, zdaj si poiškal svojega sina, v Bogu počivajta, na svidenje nad zvezdami! Pevci so mu zapeli na domu in na pokopališču tolažilne žalostinke v slovo!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Dne 17. junija je umrla naša župnija skupno romanje k Mariji na Ptujsko goro. Velika procesija mož in

Pri hemoroidalni bolezni, zagatenju, natrganih črevah, abscesih, sečnem pritisku, odebelih jetrih, bolečinah v križu, tesnobi v prsih, hudem srčnem utripanju, napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno prijetno olajšanje, čisto tudi popolno ozdravljenje. Strokovni zdravniki za notranje bolezni svetujejo v mnogih primerih, da naj pijejo taki bolniki vsak dan zjutraj in zvečer pol čaše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Za zaročence:

Katekizem o zakonu je knjižica, ki pouči zaročence o vsem potrebnem. Škodila pa ne bo tudi zakoncem, ako jo preberejo, ker so marsikje že pozabili, kaj je sveti zakon. Knjižica stane le 4 Din in se dobi v

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

mladeničev ter žen se je vila v soboto proti Črni gori navdušeno prepevajoč lepe Marijine pesmi. V večernem mraku je bila rimska procesija z Najsvetejšim, po noči sveta ura in drugi dan svete maše in pobožnosti, vse to je utrdilo zaupanje do Marije v težkih časih in zavest, da je in mora biti župnija ena družina istega božjega duha in enega srca!

Vurberg. Dvojno slovesnost so obhajali Vurberžani v nedeljo dne 1. julija. Praznovali so 30letnico župnikovanja g. duhovnega svetnika Alojzija Kokelja in blagoslovitev prapora delovne skupine fantovske Katoliške akcije. Ves potek slavnosti je nazorno pokazal, kako tesne in pristrčne so vezi med vurberškimi farani in njihovim duhovnim očetom. Vsi stanovci, zlasti mladina, je kar teknovala, da na čim lepši način pokaže svojo brezmejno vdanost in ljubezen ljubljenu voditelju. Dva lepa slavoloka s pomenljivima napisoma sta bila postavljena pred župniščem in pred cerkvijo. Ob devatih je bil slovesen vhod jubilanta v cerkev v spremstvu mil. prošta ptujskega dr. Žagarja, prof. Stanka Cajnkarija in profesorja minoritskega reda p. Ivana Boboroviča. Drug za drugim so stopali pred jubilanta šolska mladina, fantje in dekleta, zastopniki vseh cerkvenih in prosvetnih organizacij ter so mu v vezanih besedah izrekli svojo vdanost in čestitke. Po vходу v cerkev je prošt dr. Žagar blagoslovil prapor FKA. Sledila je pridiga g. prošta, v kateri je orisal delo in zasluge jubilanta in govoril o važnosti dela v KA. Nato je daroval jubilar slovesno sveto mašo ob asistenci prošta g. dr. Žagarja in prof. Cajnkarija in Boboroviča. Med mašo je krasno prepeval moški pevski zbor iz St. Janža. Po maši so se zbrali domači fantje, člani FKA in gostje v dvorani k slavnostnemu zborovanju, katerega je vodil in otvoril agilni prosvetni delavec Viktor Gašparič. Zastopnik škofijskega vodstva KA iz Maribora je v lepih izvajanjih govoril o praporu kot simbolu versko-obnovitvenega pokreta. Po popoldanski službi božji pa se je v nabito polni društveni dvorani vršila slavnostna akademija. Akademijo je otvoril Viktor Gašparič ter v imenu Prosvetnega društva čestital jubilaru. Sledile so prigodne deklamacije in lepo izvedeni simbolični prizori in pevske točke domačih pevcev in moškega zbora iz St. Janža. Slavnostni govornik Mirko Geratič pa je v lepih in globoko zamišljenih izvajanjih govoril o sodelovanju lajkov v duhovnikom za versko obnovo družbe. Da je lepa in pristrčna slovesnost izpadla tako lepo in naravnost vzorno, gre pred vsem zahvala neumornima organizatorjema cele proslave: Viktorju Gašpariču in članici Marijine družbe Malki Minihovi. Prav posebno pa moramo naglasti, da so med slovesno sv. mašo pristopile dolge vrste fantov in deklet k mizi Gospodovi. Sveto obhajajo so darovali za ljubljene voditelja, da bi ga ljubi Bog dolgo ohranil med njimi.

Za fante:

Naš slovenski nadškof Anton Bonaventura Jeglič imenuje to knjigo: »Zlato knjigo slovenskih fantov«. Večje zalogo teh knjig smo prejeli v razprodajo in jih oddajamo za polovično ceno, namesto za 12 Din le za 6 Din, dokler traja zaloga. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. Marko pri Ptujju. Nimamo navade, da bi se po listih hvalili. Če nas pa kdo stavi v slabo luč, raje molčimo. Novic pa tudi ni kaj posebnih, ker se zadnja leta fantje več resno ne tepejo. Menda se tistim par pokretašem (takih podjetij več ne ljubi). — Zapuščata našo faro dve vzorni dekleti: Rozika Meglič iz Markovec in Katica Kuhar iz Borovec. Pa nista umrli, ampak sta se le poročili. Imamo pa še več pridnih deklet in so ženini od vsepovsod prijazno vabljeni! — V nedeljo je prvič nastopal na koru naš pred kratkim ustanovljen fantovski pevski zbor. Pel bo le vsako prvo nedeljo v mesecu. Za nas je to nekaj, česar še doslej nismo doživeli. Umetniško izšolani naši mladi organisti g. Koprivnikar je naše fante, ki imajo sicer dovolj lepe glasove, v kratkem času tako izvežbal, da bi se mu ne trebalo sramovati niti pred najbolj strogim kritikom. Le izgovorjava je bila še tu in tam malce potlačena, kar pa je manjše važnosti. Le korajžno naprej!

Štrigova. Ljutomerška mestna godba je napravila v petek dne 29. junija izlet v našo Štrigovo. Najprej je v naši zgodovinski cerkvi sv. Hieronima igrala pri sveti maši, potem pa na glavnem trgu odrezala par narodnih komadov. Ker je godba bila namenjena dalje čez Štrigovo, je odkorakala skozi naše malo mestece v takozvano »Toplico«, od tam pa zvečer zopet čez Štrigovo v Ljutomer. Za obisk Ljutomerčanom pristrčna zahvala!!

Razkrižje pri Ljutomeru. Pretresla nas je do dna duše novica, ko smo v četrtek zjutraj slišali, da je, previden s sv. zakramenti nepričakovano umrl po kratki in hudi boleznici dne 27. junija naš nepozabni občan in posestnik Alojz Ščavničar iz Veščice v starosti 33 let. Bil je nad vse dober mož svoji ženi, sin svoji stari materi, dober oče svojih 4 še živih in nepreskrbljenih otrok ter dober brat svojim bratom, kateri so mu v njegovih poslednjih urah življenja lajšali težko bolezen. Žalujejo občani kot za svojim dobrim in pravičnim vaškim poglavarjem, občinskim, kmetijskim in šolskim odbornikom, zapriseženim čenilecem. Vse svoje službe je vršil v dobrobit in korist svojih občanov. Dne 29. junija popoldne je bila kljub velikemu nalivu velika množica na pogrebu, kar je pokazalo, kako je bil priljubljen naš nepozabni Lojze. Vodila sta pogreb iz hiše žalosti dva č. gg. salezijanca. Prisostvoval je pogrebu občinski odbor, šola Šafarsko z otroci in učiteljstvom, šolski upravitelj šole Štrigova, žandarmerija, gasilno društvo Razkrižje ter končno salezijanski cerkveni pevski zbor, ki se mu je oddolžil s petjem kot svojemu bivšemu pevcu-tenoristu. Ostani mu ohranjen časten ter hvaležen spomin!

Ptujska gora. V svoji vili v Bolcanu (Bozen) v Italiji je umrl g. I. Božičko, vpokojeni vojaški računski svetnik. Rajni je bil doma na Ptujski gori. Rad se je vračal v svoj rojstni kraj, obiskoval znanca in je romal k Materi božji na Ptujsko goro. Blagemu rajnemu ohranimo časten in hvaležen spomin!

103 letni Anglež.

Največje angleško pristaniško mesto na jugu ima med 200.000 prebivalci meščana, ki ni samo rojstnemu mestu, ampak vsem Angležem dobro znana osebnost. Pred nekaj meseci je slavil gospod James Miles svoj 103. rojstni dan. Mož je povsem krepak in izvršuje svojo mizaro obrt od jutra do večera. V ravnosti hiši je že ustanovil njegov stari oče obrt, katero je pozneje povečal Jamesov oče. Milesov stari oče je dosegel starost 112 let, njegov oče pa 107 let. Sin 103letnik vrši svoje delo z veseljem ter lahkoto, ki spominjata na mladega človeka. Hodi ravno, ima še vse lase, le zobe je zgubil pred 50 leti. Oči ima še tako dobre, da ne rabi pomoči očal. Zadnjič je bil bolan leta 1852. Gospod James je prepričan, da bo dosegel še mnogo več nego malenkost 103 leta.

*

Napadi potujočih mravelj.

Konec.

Siafus.

Kakor hitro so opravili termiti svoje uničevalno delo, se povrnejo nazaj v svoje gradove; potujoča afriška mravlja siafus pa prireja vsako leto strahovita potovanja kratko pred nastopom deževne dobe. V suhih mesecih živijo te mravlje v stotisočih množinah največ v podzemeljskih bivališčih, iz katerih se odstranijo le za slučaje, da se pripravljajo na od njihovih izvidnikov pripravljeni napad na bivališča termitov. Vseeno, ali je siafus na napadalnem pohodu, ali išče iz raznih vzrokov nova bivališča, organizacija njihovih podjetij je pravo čudo živalskega nagona.

Naenkrat se prikaže iz vseh brezštevilih podzemeljskih luknjic ogromna množina živalic, ki tekajo v navidez največjem neredu sem ter tja. V tej obliki zmešnjavi opazimo počasi precejšnje število večjih mravelj, ki so dolge po 2 cm, a prevzemajo komando in razumejo ustvariti vzoren red. Te mravlje so med potujočimi mravljami vojaki, oboroženi z mogočnimi kleščami, s katerimi pa zdrebijo tudi vsakega lastnega brata-delavca, ako bi takoj ne izpolnil njihovega povelja. Tudi ti delavci spadajo v vrsto potujočih mravelj, le da dosežejo komaj dolžino 10—12 mm ter razpolagajo s čeljustmi, ki se dobro obnesejo za napad in pri obrambi.

Vedno več živalic vre iz podzemeljskih skrivališč, poveljniki brezštevilih armade tekajo sem ter tja in urejujejo oddelke za potovanje. Taka armada mravelj šteje na milijone in se razteza njena vrsta po več sto metrov na dolgo. Pohod ima obliko hruške. Ob straneh iz delavcev sestavljene armade korakajo vojaki, istotako spredaj ter zadaj, da so slabejši bratje zavarovani napram vsaki nevarnosti za slučaj napada.

Če koraka armada na napad nad grad termitov, se razdeli kratko pred ciljem na posamezne oddelke pod po-

veljstvom odgovarjajočega števila vojakov ter napade sovražno trdnjavo naenkrat od vseh strani istočasno. S prezirom smrti se zaženejo napadalci nad grad termitov, katerega brani komaj nekaj tisoč termitskih vojščakov, med tem ko se njihovi delavci skrijejo v notrajnost stavbe. Večkrat jih pade na tisoče iz vrst napadalcev pod kleščami branilcev; a vedno nova krđela se valijo preko mrličev, dokler ni premagan ter raztrgan zadnji termitski branilec. Po zmagi nad branitelji se razlije armada napadalcev po notrajnosti zavzetega termitskega gradu, kjer je zapisano smrti vse, kar je priběžalo in se skrilo v notrajnost stavbe, ko je bil javljen napad smrtnega sovražnika.

Siafus in druga živa bitja.

Težko si je ustvariti pravo sliko o nadlogi, katero tvori mravlja siafus za človeka, ako je ta slučajno zašel v njen vojni pohod. Tolikokrat se zgodi, da stopa potnik nič hudega sluteč po gozdu in naenkrat so mu pokrite noge od sto in sto živalic. V par sekundah so se zajedle mravlje v njegovo kožo. Ne preostaja mu drugega, da uteče kolikor mogoče naglo iz območja navala, vrže obleko s sebe ter začne obirati eno mravljo za drugo. Ugrizi mravlje siafus neznosno skelijo po več dni in žrtev te nadloge skače ter pleše, kakor bi ji kuril pod nogami.

Termiti uničujejo samo rastlinske snovi; siafus pa ogloda vse, kar mu pride živega na pot.

Zgoraj omenjeni afriški raziskovalec Campbell pripoveduje, kako ga je zbudil neko noč iz spanja močan ropot. Trušč je povzročilo kakih 20 kokoši, katere je imel zaprte v kurniku. Prvotno je bil prepričan, da se je spravila nad perjad kača, je vstal in odhitel na pomoč. Komaj je stopil na dvorišče, je že skočil nazaj v hišo. Po nasebini se je valila milijonska armada potevalnih mravelj. Drugo jutro, ko so bili strahotni uničevalci že mimo, je opazil v kurniku od 20 kokoši samo par kosti in nekaj perja, vse drugo so povžile po noči mravlje. V bližini nasebine je še naletel na okostja raznih drugih živali, katere niso imele časa, da bi se bile pravočasno skrile pred siafusom.

Celo krđela slonov se umaknejo tem mravljam, ker se jim poženejo ti zajedati v nos, v ušesa, v usta ter v oči. Niti ogenj ne more zadržati te nadloge.

Raziskovalec Campbell je opazoval večkrat te mravlje na pohodih. Parokrat jim je položil na pot gorečo cigareto. Mravlje so se vrgle takoj na cigareto. Nekaj tucatov se je smrtno obžgalo, a niso odnehale, dokler ni bila cigareta razcefrana in razmetana na vse strani.

Afrikanski domačini se poslužujejo siafusa v maščevalnem boju napram najhujšemu sovražniku. Če pade afriškemu poglavarju kak smrtni sovražnik v roke, ga položi na rokah in nogah zvezanega potujočim mravljam na pot. Med kako nepopisnimi bolečinami umira taka žrtev, se ne da zaupati papirju!